

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndc/12/2025
Identifikačné číslo spisu:	6125269091
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6125269091.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36062235, zastúpenej advokátkou Mgr. Zuzanou Bírovou, Bratislava, Americká 2, proti žalovanému E. P., narodenému XJ. trvale bytom vo C., zastúpenému advokátom JUDr. Igorom Klamárom, Bratislava, Družstevná 5, o zaplatenie 825,51 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13Csp/37/2025, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Mestskému súdu Bratislava IV z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13Csp/37/2025 Mestskému súdu Bratislava IV n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

- Okresný súd Lučenec predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie sporu (č. l. 82 a nasl. spisu) Mestskému súdu Bratislava IV z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CSP“). V návrhu žiadal o prikázanie veci z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko žalovaný dlhodobo žije a pracuje v V., taktiež žalobkyňa a jej právny zástupca sídli v V..
- Žalobkyňa v písomnom vyjadrení súhlasila s návrhom žalovaného na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti (č. l. 90 spisu).
- Podľa § 39 ods. 2 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.
- Podľa § 39 ods. 3 CSP o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.
- Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý je ako súd najbližšie spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava IV a Okresnému súdu Lučenec príslušný na rozhodnutie o prikázaní sporu inému súdu podľa

§ 39 ods. 3 CSP, vec prejednal a dospel k záveru, že návrhu na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti nemožno vyhovieť.

6. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä v závislosti od predmetu sporu, postavenia sporových strán, ale aj podmienok pre rýchlejšie dosiahnutie výsledku v spore. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania.

8. Dôvody uvádzané žalovaným a to, že sa zdržiava a pracuje v V., ako aj tu má sídlo žalobkyňa a jej právny zástupca, nezodpovedajú kritériám, ktoré by bolo možné relevantne zohľadniť pri prelomení práva účastníkov/strán sporu na zákonného sudcu a uvažovaní o prikázaní sporu inému súdu. Uvedený dôvod nevykazuje charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. Samotná situácia zdržiavania sa žalovaného mimo trvalého pobytu a sídla žalobkyne v V. podľa názoru najvyššieho súdu nie je spôsobilá významne ovplyvniť hospodárnosť, ani rýchlosť konania. Problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností či vynaložením vyšších výdavkov za účelom dostavenia sa na vecne a miestne príslušný súd sú vo všeobecnosti skôr bežné a sami osebe neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami, alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP). Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci predloženej mu na rozhodnutie nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali premisu o hospodárnejšom alebo efektívnejšom prerokovaní veci Mestským súdom Bratislava IV.

9. Vzhľadom na to, že najvyšší súd v danom prípade splnenie podmienok pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP nezistil, návrhu žalovaného preto nevyhovelo.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.